

verkoopersjongen is ontrouw geweest en heeft exemplaren als misdruk aangegeven of ontvreemd. Enkele boekhandelaars hebben zich aan 't helen van zulke boeken schuldig gemaakt en zijn streng gestraft geworden. Doch de *camelot* weet zich aan de Justitie te onttrekken. 't Kan u ook overkomen dat Ge, in den omslag van Daudets „*Sapho*” bijvoorbeeld, een jammerlijk vod meê naar huis neemt; doch in den regel waagt de *camelot* het niet u zoo grof te bedriegen. Hij kan, trouwens, bij verschillende boekhandelaars, die daar eene specialiteit van maken, voor vijf-en-zestig centimes werken koopen, die hij voor vijf-en-zeventig aan den man brengt.

Hoe deze winkeliers aan de *goede* boeken komen, weet ik niet. Enkele

Huis-vlijt.

malen vindt men, op het titelblad, vleiende opdrachten van bekende personen. Sommige exemplaren zijn afkomstig van de redactie-bureaux, waarmee de opkoper een contract heeft gesloten. Onze uitgevers hebben, namelijk, de gewoonte hun *service de la presse* op deze wijze te doen: zij zenden een exemplaar en daarin ligt, gedrukt, eene beknopte inhoudsopgave van het werk met eene aanbeveling. De kritikus heeft dit slechts aan den zetter te geven en kan het boek in

den prullenmand gooien. De uitgevers weten wel dat niemand alle *nouveautés* kan lezen!

Ik waag het niet te beginnen aan eene beschrijving van de honderderlei, duizenderlei dingen, die de *camelot* verder verkoopt. Zelfs eene opsomming is onmogelijk. Er komen gedurig nieuwe aardigheden bij. Eene der jongste is een rijtuigje, waarvoor een paard draaft, aangevuurd door een koetsier, die het beest duchtig met de zweep ranselt. Alles is van blik, natuurlijk. Misschien, laat onze allerijverigste „Vereeniging tot Bescherming der Dieren” dit slechte, bliken voorbeeld voor nijldige huurkoetsiers wel verbieden. Van